

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvbvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

Rev[erendissi]mo Et III[ustrissi]mo Principi Ac Domino D. Ioanni Godefrido,

...

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

REV.^{MO} ET ILL.^{MO} PRINCIPI
AC DOMINO
D. IOANNI GODEFRIDO,
IMPERIALIS ECCLESIAE BAMBERGENSIS
E P I S C O P O ,
ET METROPOLITANÆ HERBIPOLENSIS
P R A E P O S I T O ,
DOMINO SVO CLEMENTISSIMO.

Antonius Hierat Salutem & Felicitatem.

Votiescunque, Reu.^{mc} & Ill.^{mc} Princeps, Germaniæ nostræ, olim florentissimam, at defloratam nunc, deploratam dilaceratamque faciem contueor, occurrit identidem ex Religionis hanc Orthodoxæ, morumque ingeniorum neglectu despicibili profluxisse. Nō enim huius quondam inferior fuit conditio, quam plerorumque regnorum mundi habitabilis; quorum pleraque non antè miserando excidio inuoluta sunt, quām auitæ Religionis præceptis salutaribus proculatis, vitiorum idola vanissima, pro synceris virtutis imaginibus suspexerunt. Hinc nonnulli Athei, Mahometanique effecti: aliqui antiquatis Hebræorum commentis circumuenti: plerique perduellis hærefoes factionibus implicati, ut refractarij, lumen fidei recusarunt admittere; sic neque de bene beateque viuendiratione cogita-

E P I S T O L A

tionem aliquam suscipere voluerunt. Nimis veritatem Dei in mendacium commutârunt, & charitatem veritatis non receperunt: ideoque in passiones ignominiae, reprobumque sensum traditi cælestibus arcanis indignos fese reddiderunt. Et quidem ne iisdem in orthodoxa Ecclesia periculis, quâ gratiæ, quâ gloriæ exponeremur; misit in albescentes iam agros fidos operios, quorum operâ fidelissimâ & discere iustitiam moniti, & cælestium bonorum radiis ictam mentem aduertere studeremus, ne languescente religionis exercitio, contagiosam Christiani mores tabem contraherent.

Et quis negabit ante alios Azorij in hac prouincia adeo emicuisse industriam, ingeniumque desudasse, ut quantum in controuersijs Bellarmino, Costero: in Scholasticis Suaresio, Valentia: in Scripturis Salmeroni, Pererio, Lorino, Serario, alijsque diuersis, ex eadem familia debeamus; tantū huic vni eminentissima ratione in doctrina morum, & Christianæ conscientiæ illustratione, acceptum referamus? Neque enim opus est longè petita, ad id probandum testimonia arcescere; cum euidentissimè non in foribus modo, sed in omnium manibus gemini tomis fructuosissimam in conscientijs erudiendis operam eloquantur. Quod si verò mortalium malignitate eius quicquam, vel splendori nominis, vel vitæ eruditionisque integritati obstrepatur, id velut spongia, horum operum maiestate deterget. Formauerat namque & delinearat accuratissimè in prioribus tomis, quo pacto in propriæ conscientiæ theatro semetipsum unusquisque cum vrsis, leonibus, lupis, & id genus alijs, tam vitiorum, quam humanarum passionum belluis committeret: detectisque peccati perniciosis assaultibus, virtutis fese Christianæ præsidijst tueretur; ideoq; non præcepta solum proponit naturalia, quibus velut certis quibusdam limitibus quisque circumseptus, rationis rectæ obtemperet dictamini, ne ab ingenita rectitudine viuendi exorbitet; verum etiam diuinæ humanae leges prosequitur, quibus æterni Numinis saluificæ regulæ, ac voluntati se congruenter componat. Dicam verbo: quatuor priora Decalogi præcepta explicat, & quæcunque de religionis actibus, eorumque affinibus circumstantiis, cuiuscumque

D E D I C A T O R I A

cuiuscumque licet ordinis, status, & dignitatis hominibus conueniunt, ostendit: ne ignorata Vocationis propria natura & conditio-
ne, adulterinis moribus honestatem uitæ, integritatemque proflitu-
ant. In hoc autem operum eius Tomo tertio omnia illa perspi-
caciissime decurrit, tum quæ generaliter in iustitia, ac iuris ac-
tionibus, uitiisque contrariis, tum quæ specialiter personæ proxi-
mi, quoad uitam propriam, quoad coniugalem castimoniam, For-
tunaque bona, quoad contractum circa ea synceritatem, conue-
niunt: Atque ita quatuor Decalogi præcepra feliciter absolut,
nihil singulatim de nono & decimo agens: cum ea ratione mate-
riæ cognataæ, ad sextum septimumque præceptum enucleanda
adhibuerit.

Quapropter cum insignis huius actuum humanorum & con-
scientiarum pictoris Tomos prælo subiecerim, & Germa-
nis nostris fructuolissimos labores consecrari; opera
precium iudicavi, ut cum eorum Tomum primum ante
decennium Tua celitudinis prædecessori dedicasset:
sic nunc tertium eiusdem Theologi post humum foe-
rum, Christianæ conuersationi imprimis necessarium,
Tua celitudini, Reuerendissime & Illustrissime Prin-
ceps, ut illius Successori dignissimo, submissè offerrem:
ad quod audendum imprimis calcar mihi admouit,
ille tui animi generosissimi in Theologos affectus,
cæterosque eruditio[n]is Christianæ antesignanos; quo-
rum duos excellentissimos, in diuerso tamen scientia-
rum genere, ut meis typis, sic maximis impensis euul-
gau[er]i, uidelicet, Reuerendum Patrem Christophorū
Clavium Bambergensem Germanum, ciuem tuum,
sæculi nostri citra dubium Mathematicorum Prin-
cipem, ante mensem in Vrbe piè uita functum, &
Ioannem Azorium Lorcitanum Hispanum, Casili-
tarum, vt uocant, Theologorumue Moralium pri-
mipilum; ut quemadmodum ille, superstes dum esset,
ab orbe Italo Romanisque arcibus patrocinium Re-
uerendissimæ celitudinis Tua Germanicis lucu-
brationibus quæsiuisset, sic quoquè hic pupillas pol-
thumusque foetus ex æmula Romanae fidei Religio-
nisque Ciuitate sancta Colonia in sinu amplissimæ
tua Authoritatis conquiesceret, ne scilicet excellen-
tissima illius ingenij indoles polyporum maleuolorū
propriæ calumniae muco se nutrientem voculis con-
fusa, euilesceret: sed tanquam Palladis Clypeo ob-
armata liuidos Zolorum dentes exarmaret: Item

E P I S T O L A.

ut quemadmodum Clavius ille tuo accedente hortatu,
& benevolentia lucem aspexit Moguntiaz ad laboran-
te elegantissimi ingenij uiro, Reuerendo Patre Ioanne
Zieglero, Doctore Theologo, Mathematicarum sci-
entissimo) sic quoque hic noster Azorius tuae gra-
zia, fauouorisq[ue] gratiofissimi aura subiectus, ei-
usdem lucis formidolofas procellas, Coloniae editus,
non perhorresceret. Deinde, quod iam author etra-
te deuexa & senili, hunc acuratissimum iustitiae Ch[ristianae]
Schematismum expresserit; quo Cygneum
operis huius dulcedinem ac maturitatem, quasi ad
Caystii uada albus olor defecta lingua concinens,
exhiberer. Accedit, quod ex illa hunc scirem
esse familia, & ex illa legione Bellatorem, quam
tu, Reuerendissime & Illustrissime Princeps, in
Clientelam tuam protectionemque propensi-
mis suscepisti: tum ut in tuo amplissimo distric-
tu, tam morum Religionisque succrescentia &
adulta zizania reuelleret, quam Christianarū
virtutum sementem faceret: tum ut sincera &
pienta apud eandem familiam à te comparatis
thesauris ingenia gratitudinis generosique animi
officiis responderes.

Denique, ut mea obseruantia erga Reueren-
dissimam & Illustrissimam Celsitudinem tuam mo-
numentum aliquod extaret, quam tantis hero-
icarum uirtutum titulis, animique ornamenti bo-
ni omnes metum crebrescente per Germanias
fama, didicerunt splendescere: ut uere cum
Propheta dicere possumus, te eiusmodi Pastore
esse, qui se murum opponat pro clavis D[omi]N[us] E[go] I[ste],
cassisque & Euaniadas uirorum hæresumque
glisentium latè imo quibusdam locis domi-
nantium balistas diuerberet, vnde non mo-
do nobilissimæ Genti tuae Alschaueniorum;
verum etiam maternæ Zobelionum profa-
pia æternam memoriam concitas: quin
sanctitate uitæ rerumque gestarum mag-
nos Bambergensium Antistites exeques,
collapsumque Germania nostræ statum
ac prisca morum fidei que pristinæ ac
religionis exempla incredibili zelo reducas.

Hæc

D E D I C A T O R I A.

Hæc sunt, Reuerendissime ac Illustrissime Princeps, quæ extimularunt mead Tomum hunc tertium Operum Azorij totius Ecclesiæ bono editum, Reuerendissimæ & Illustrissimæ Tuæ Celsitudini inscribendum, cum modesta deprecatione, ut animi nostri erga Celsitudinem Tuam affectum, non tam huius operis, quam benevolentiae mole metaris: neque enim dubitare possum, quin huius quoque Authoris auspicijs, apprimè illa in memoriam reuoces, quæ rudioribus annis literatos inter & Theologos Herbipolenses ad laudem salutemq; tūm tuam ipsius propriam, tūm ouium concreditarum laudabiliter suxisti. Deus Optimus Maximus Celsitudinem Tuam, diu familiæ, patriæ, Ecclesiæ in columem velit.

*Ex officina mea Typographica Coloniæ Agrippinae, Anno 1612.
add. 16. Martij.*

